

TEORIA I ANÀLISI DE LA TELEVISIÓ.
CURS 1981-82.

1. Programa del curs.
  2. Sistemes d'avaluació.
  3. Bibliografia.
- =====

1. PROGRAMA DEL CURS.

1. Teoria: Sistemes i models de TV.

- a) La televisió a l'Estat Espanyol.
- b) La televisió a Catalunya.
- c) Models de televisió pública i privada.
- d) Utilitzacions alternatives de la televisió.

2. Anàlisi de gèneres i programes de TV.

- a) Introducció als gèneres de la televisió.
  - b) Narrativa i llenguatge televisiu.
  - c) El dramàtic-documental.
  - d) Evolució i estructura dels telefilms.
- =====

COMENTARI PORMENORITZAT DEL PROGRAMA.

1. Teoria: Sistemes i models de TV.

La primera part (a) es refereix, a tall d'introducció, al desenvolupament de la T.V. com a mitjà de comunicació a l'Estat Espanyol i a l'evolució dels sistemes de govern franquista. Cal esbrinar tres períodes prou concrets: desenvolupament lent i autàrquic de TV (1966-1969); fort desenvolupament i creixement econòmic paral·lel a l'època de l'òptica triomfalista de la gestió ministerial de Fraga (1969-1975). El darrer període, corresponent a l'any 1975 fins ara, es caracteritza per la recerca d'una situacionalització del mitjà dins de la societat espanyola i l'elaboració d'un Estatut de RTVE.

La segona part (b) tracta de l'evolució de la televisió a Catalunya, sempre molt dependent de les decisions que es prenen a la seu central de Madrid, i tanmateix dels intents per a crear una televisió nacional catalana. Aquests intents es fan des de la pròpia organització de TVE a Catalunya, per iniciatives privades (TV Catalana, S.A.) o comunitàries (Cardedeu, etc.) i dins del marc de l'Estatut d'Autonomia.

El capítol dedicat als sistemes i models de T.V. arreu del món (c) s'estructura segons els tres models clàssics: públic, comercial i mixte. Aquests tres models cobreixen gairebé totes les possibilitats. Hom tractarà de l'organització, desenvolupament, sistemes de treball, programacions, etc. dels principals països dins de cada sistema - amb especial dedicació als més importants en el seu conjunt (Estats Units, Anglaterra, França, etc.) o amb una problemàtica propera a la nostra per motius de llengua, nacionalitats dins de l'Estat, etc. (Bèlgica, Suïssa, U.R.S.S., etc.)

Un darrer apartat (d) es refereix a les fórmules alternatives als models clàssics de macrotelevisió. Aquest punt compren la TV via cable, els grups de vídeo, TV comunitària i local, ús dels satèl·lits de comunicació, etc. i en línies generals tot allò que fa esment als "futurs" possibles de la televisió.

2. Anàlisi de gèneres i programes de TV.

Bàsicament es divideix aquesta segona part en quatre grans nivells. La primera part ens introdueix en els gèneres televisius (a) amb l'única exclusió dels informatius -que hom tracta en altres matèries d'aquest curs-; hom fa esment, però, dels gèneres o subgèneres on l'informació pot esdevenir espectacle (entrevista, el gran documental, reportatge). Es tracten tanmateix el musical, el debat i més especialment els anomenats gèneres de ficció.

L'adaptació de peces teatrals i de novel·les i contes (b) és el segon nivell d'aquesta part del curs. L'anàlisi d'aquestes relacions teatre-TV, text-TV. permet alhora d'estudiar els codis na-

rratius de la TV i la seva autonomia i/o dependència davant d'altres codis (cinema, etc.)

Un gènere gairebé específic de la televisió, el "dramàtic documental"^(c), dotat alhora d'un valor social potencial molt remarcable, és analitzat en el tercer nivell com a gènere tal vegada superador de l'habitual dicotomia realitat-ficció. Es particularment necessari l'estudi d'aquest gènere car els professionals de l'informació hi poden prendre part de forma activa i creadora.

Tenim finalment l'anàlisi dels telefilms (d) com a subgènere dotat d'una gran força de penetració i que ha recolzat els models de lectura de l'imatge segons l'òptica de Hollywood. S'analitzen els motius de la seva aparició -com alternativa a la crisi industrial del cinema americà-, evolució i estructura, principals temes i situacions i llur constant transformació seguint les modes fins a arribar a les minisèries, com a model més reeixit d'aquest temps.

=====

L'objectiu global del curs consisteix en donar a conèixer i oferir dades i informació dels sistemes per els quals avui es realitza la tasca de gestió i control de la Televisió en el món i alhora els gèneres i tipus de programació que componen els esquemes d'emissió d'aquests canals.

=====

Nota.- El punt (a) de la segona part del curs -"Introducció als gèneres de la televisió", es realitza paral·lelament amb tots els punts de la primera part, per tal de permetre l'utilització de projeccions de programes al llarg de totes les classes del curs.

C

BIBLIOGRAFIA ESSENCIAL.-

- AA.VV.: En torno al vídeo, Col. Punto y Línea, Ed. Gustavo Gili, Barcelona 1980.
- AA.VV.: Il "feuilleton" in TV, 2 vols., Ediz. RAI, Turín 1978
- AA.VV.: La fiction, Etudes de Radio-TV., N° 25, Bruxelles 1978
- AA.VV.: La televisió a la Catalunya autònoma, Llibres a l'abast, Edicions 62, Barcelona 1981.
- AA.VV.: Semana Internacional de Estudios Superiores de TV., IORTV, Madrid 1978.
- BAGGELEY J.P./DUCK S.W.: Análisis del mensaje televisivo, GG-Mass Media, Edit. Gustavo Gili, Barcelona 1980
- BRAND, GEORGE: British Television Drama, Cambridge U. Press, Londres 1981.
- CEBRIÁN, MARIANO: Introducción al lenguaje de la T.V., Edit. Pirámide, Madrid 1978.
- D'ALESSANDRO, ANGELO: El guión de televisión, Edit. Rialp, Madrid 1961
- FERNÁNDEZ SHAW, FÉLIX: La difusión internacional de los programas audiovisuales, Edit. Tecnos, Madrid 1980
- GONZÁLEZ CASANOVA, J.A.: El régimen político de la T.V., Edit. Nova Terra, Barcelona 1967.
- GRANDI, R./RICHERI, G.: Le televisioni in Europa, Edit. Feltrinelli, Milán 1976.
- GRANDI, ROBERTO: Radio e televisione negli Stati Uniti, Edit. Feltrinelli, Milán 1980
- HALLORAN, JAMES: Los efectos de la T.V., Edit. Nacional, Madrid 1974
- LORENZO GELICES, F.: La televisión, Edit. Salvat, Barcelona 1974
- NEWCOMB, HORACE: T.V., the critical view, New York 1977
- PIEMME, JEAN-M.: La T.V.: un medio en cuestión, Edit. Fontanella, Barcelona 1980.
- ROSENTHAL, ALAN: The New Documentary in Action, Univ. of California, Berkeley 1972.
- THOMAS, RUTH: Radiotelevisión y democracia en Francia EUNSA, Pamplona 1978.
- VÁZQUEZ MONTALBÁN, MANUEL : El libro gris de T.V.E., Ediciones 99, Madrid 1973

CRITERIS D'AVUACIÓ.

Les avaluacions d'aquesta matèria - llevat dels examens finals - són els següents :

- a) Examen escrit de la primera part del curs (Teoria) immediatament després de les vacances de Nadal;
- b) Examen escrit d'un tema de la segona part del curs (Anàlisi) ja desenvolupat, abans de les vacances de Pasqua;
- c) Treball de curs d'un tema concret del programa del curs (Teoria o Anàlisi) lliurat abans del 7-V-82.

- Els examens escrits (a i b) són personals. El treball de curs pot ésser realitzat col.lectivament (no més de 3-4 persones).
- Els alumnes que hagin superat aquestes tres avaluacions resten deslliurats de l'examen final. Els qui hagin sospés un o més d'aquests examens o proves han de realitzar l'examen final, però en l'avaluació final s'els vindrà en consideració, si hi fossin, les notes favorables.
- Dins del desenvolupament del curs hom realitzarà, amb caràcter voluntari, recensions de programes de TV projectats en les classes.